

ENTREVISTA A AMPARO RIDAURA MASIÀ Psicòloga clínica, especialitzada en addiccions comportamentals de l'IAS.

La Sra. Amparo Ridaura és Psicòloga clínica, especialitzada en addiccions comportamentals de l'IAS. A la Unitat d'Addiccions Comportamentals de l'IAS, consultes externes del Hospital Sta. Caterina des de l'octubre de 2020.

Exerceix com a psicòloga clínica responsable de l'UAC.

Va ser una de les fundadores del Instituto de Asistencia al Jugador Patológico, cooperativa de Valencia, on va exercir de psicòloga durant 12 anys, des de l'any 1990 al 2002. Va ser el primer centre en atendre a les persones amb problemes d'addicció al joc i altres addiccions comportamentals a la Comunitat Valenciana. Contactarem i seguirem els passos de la Unitat d'Addicció Comport del Hospital Belvitge, pionera a l'estat.

Té publicacions sobre addicció al joc en revistes científiques, una en Informació psicològica, altra en la Revista española de Drogodependencias i dos en la de Socidrogalcohol, en els anys 90.

Les preguntes del CEM

- **Alguna anècdota o algun record especial de la seva activitat?**

Aquells anys van ser molt intensos. Vaig tenir l'oportunitat d'entrar a un casino, jo imaginava que seria com l'havia vist a les pel·lícules, i la realitat era molt menys glamurosa, la majoria eren homes molts seriosos, amb expressió de tensió i preocupació.

- **Des de la seva experiència personal i professional, com veieu el món de l'educació actual i quins us sembla que són els principals reptes ?**

Penso que s'ha avançat molt, l'educació ara està més oberta al món real, a la vida quotidiana, considero que el principal repte és incorporar l'educació emocional com assignatura en tots els cicles, des de Primària fins a la Universitat.

- **Què ens podria explicar de l'educació que va rebre vostè? Hi ha algun fet o alguna persona que creu que el va influir d'alguna manera especial?**

L'educació primària la vaig cursar en un col·legi de religioses, en els últims anys de la dictadura franquista. Una de les monges, la que ens donava Lengua y literatura al curs vuitè, ens posava discos de J.M Serrat cantant a Machado, un poc de llum dins de la foscor. I després, coincidint amb l'inici de la democràcia, vaig cursar la Secundària a un institut públic, i recordo que ens donaren una xerrada sobre les diferents drogues, els efectes, amb el propòsit de prevenir el consum. Admirable.

- **Quina és la seva vinculació actual amb el món de l'educació (familiar, professional,**

investigació, medis de comunicació...)

Tinc una amiga que treballa a la facultat de Ciències socials de la Universitat de València, amb qui he col·laborat ajudant en diverses tasques.

Entre l'any 2015 i el 2020 vaig participar en el grup de treball d'educació i benestar social de la Junta municipal de Ciutat Vella, València. Organitzàvem activitats diverses entre les quals recordo una que es deia Joc de laios, al mes de maig, en la qual els avis i avies explicaven en què consistia el joc tradicional al que ells jugaven de petits, per ex a les caniques, als nets i netes (alumnes de primària), i jugaven tots plegats.

Parlem de la pel·lícula del XI Cinefòrum Educació de Girona "Requiem for a dream " (França, 2000)

Imparteixo classes en la Facultat de Psicologia de la Universitat de Navarra.

- **Quina opinió li mereix la pel·lícula que hem seleccionat?**

Es una pel·lícula de sensacions fortes, que te fa sentir en la pròpia pell les vivències dramàtiques que experimenten les persones que entren en aquestes situacions i processos.

- **La problemàtica que planteja li és propera, l'ha viscuda?**

La problemàtica de les addiccions l'he viscut des de que vaig començar a exercir de psicòloga fa ja més de 30 anys. I pot ser vaig triar aquest camp de la psicologia per haver viscut a prop la problemàtica de les drogadiccions

- **Té aplicació a l'àmbit en el qual es mou?**

Sí, podria ser d'utilitat a persones que ho pateixen en primera persona o en familiars, amics, per comprendre millor les experiències.

.

- **Quin és el missatge principal que n'hem d'extreure?**

El missatge principal seria: Una addicció és una malaltia, un trastorn psicològic, que tractat adequadament té solució, i es pot superar.

- **A qui és de més utilitat el contingut de la pel·lícula (pares, nanos, alumnes especials, etc..)**

En la meva opinió seria més d'utilitat als joves, i adolescents a partir de dotze anys, per sensibilitzar sobre el perill i riscos que porta el iniciar-se en el consum de drogues. També podria servir per reflexionar sobre el bon us de activitats que poden passar de ser aficions a ser addiccions.

Moltes gràcies Amparo,
Girona, maig de 2022